

Sygn. akt IX W 435/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 7 i 30 marca 2016 r. oraz 27 kwietnia 2016 r. sprawy

T. G. (1)

s. J. i T. z domu Ł.

ur. (...) w D.

obwinionego o to, że:

w dniu 05 sierpnia 2015r. o godz. 11:16 w O. na skrzyżowaniu o ruchu okrężnym (...) kierując samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do znaku F-10 „kierunki na pasach ruchu” i znaku drogowego poziomego P-8f „strzałka kierunkowa do skręcania” i z pasa ruchu do jady na wprost, zmienił kierunek jazdy doprowadzając do zderzenia z kierującym samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) powodując uszkodzenie pojazdów, oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86§1 kw, art. 92§1 kw w zw. z art. 22 ust. 1, 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym z art. 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym, §72 ust. 1 Rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych

ORZEKA:

I. **obwinionego T. G. (1)** uznaje za winnego, tego że w dniu 05 sierpnia 2015r. o godz. 11:16 w O. na skrzyżowaniu o ruchu okrężnym (...) kierując samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do znaku F-10 „kierunki na pasach ruchu” i znaku drogowego poziomego P-8f „strzałka kierunkowa do skręcania”, czym współprzyczynił się do zderzenia z kierującym samochodem marki R. (...) o nr rej. (...), spowodowania uszkodzenia pojazdów oraz zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, tj. wykroczeń z art. 92§1 kw i art. 86§1 kw i za to na podstawie art. **92§1 kw i art. 86§1 kw** skazuje go na **karę 500,- (pięćset) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 sierpnia 2015r. około godz. 11.16 T. G. (1) kierował samochodem m – ki V. (...) o nr rej. (...), jego pasażerką była I. S. (1). Prawym pasem ul. (...) wjechał na prawy pas skrzyżowania o ruchu okrężnym (...), który przeznaczony jest do jazdy w prawo w ul. (...) i na wprost w ul. (...).

W tym samym czasie lewym pasem ul. (...) poruszał się S. L. (1), kierujący samochodem m – ki R. o nr rej. (...), jego pasażerem był M. L. (1). Wymieniony dojechał do ronda i zatrzymał się przodem pojazdu na linii warunkowego zatrzymania.

Z ul. (...), na wewnętrzny pas skrzyżowania o ruchu okrężnym o godz. 11.16.04 wjechał pojazd uprzywilejowany, któremu pierwszeństwa ustąpił najpierw T. G. (1), który znajdował się na wysokości pasa zieleni rozdzielającego jedynie ul. (...), a kilka sekund później S. L. (1), powstrzymując się od wjazdu na rondo.

Następnie T. G. (1) kontynuował przejazd prawym pasem przez skrzyżowanie, kierując się do wjazdu w ul. (...). W momencie, gdy był na wysokości wjazdu w ul. (...), w którą był zobowiązany obowiązującym oznakowaniem pionowym i poziomym wjechać, około 18,2 metra od pojazdu R., kierujący tym pojazdem rozpoczął włącznie się do ruchu. Poruszający się z prędkością około 41 km/h T. G. (1) rozpoczął manewr obronny hamowania, mimo to doszło do zderzenia z pojazdem R., który w tym czasie wjechał na pas, którym poruszał się V. (...) na odległość około 2,5 metra.

W wyniku zderzenia w pojeździe V. (...) zerwana została i zarysowana z prawej strony nakładka przedniego zderzaka, zerwany z mocowań i przemieszczony w kierunku tyłu pojazdu prawy przedni reflektor, rozbity został klosz tego reflektora, połamana została prawa część kraty wlotu powietrza, a dolna krata wlotu powietrza została zerwana z mocowań, została wgnieciona oraz zarysowana prawa przednia część pokrywy komory silnika, wgnieciona i przemieszczona w kierunku tyłu została przednia część prawego przedniego błotnika, zarysowane zostało poszycie obręczy aluminiowej prawego przedniego koła z nawarstwieniem substancji koloru czarnego na tej obręczy.

W (...) połamana została z lewej strony nakładka przedniego zderzaka, zerwany z mocowań i połamany stopień znajdujący się po lewych drzwiach oraz zarysowane zostało poszycie lewego błotnika na wysokości lewego stopnia.

Po zderzeniu pojazdów, kierujący pojazdem R. wycofał go w ul. (...), zaś T. G. (1) po chwili postoju, wjechał w ul. (...).

(dowody: wyjaśnienia obwinionego T. G. k. 145, zeznania świadków S. L. k. 55, M. L. k. 55 – 55 v, I. S. k. 145v, 37v – 38 – w części w jakiej Sąd dał wiarę tym dowodom osobowym, notatka urzędowa k. 10, szkic miejsca zdarzenia k. 11, protokoły oględzin pojazdów k. 12,13, opinia techniczna k. 74 – 91, 145v, nagranie z monitoringu i zdjęcia k. 22, akta szkodowe k. 69, 99 – 139)

T. G. (1) został obwiniony o to, że w dniu 05 sierpnia 2015r. o godz. 11:16 w O. na skrzyżowaniu o ruchu okrężnym (...) kierując samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do znaku F-10 „kierunki na pasach ruchu” i znaku drogowego poziomego P-8f „strzałka kierunkowa do skręcania” i z pasa ruchu do jady na wprost, zmienił kierunek jazdy doprowadzając do zderzenia z kierującym samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) powodując uszkodzenie pojazdów oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym tj. za wykroczenie z art. 86§1 kw, art. 92§1 kw w zw. z art. 22 ust. 1, 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym z art. 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym, §72 ust. 1 Rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych.

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Stwierdził, iż co prawda popełnił wykroczenie polegające na nie stosowaniu się do znaków, ale nie przyczynił się do kolizji. Okoliczności zdarzenia wyjaśnił zgodnie z ustalony stanem faktycznym, podkreślając jednocześnie, iż decyzję o jeździe w kierunku ul. (...) podjął już będąc na rondzie, ale warunki drogowe nie pozwoliły mu na zmianę pasa ruchu na właściwy.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego w części dotyczącej przebiegu zdarzenia, bowiem potwierdzają je zarówno nagranie z monitoringu miejskiego, jak i opinia biegłego. Jedynie twierdzenia obwinionego, iż nie mógł na rondzie zmienić pasa ruchu, którym jest dozwolona jazda w ul. (...), nie może zostać podzielona, bowiem z nagrania z monitoringu jednoznacznie wynika, iż zmiana pasa ruchu była możliwa, nawet bez udzielania komukolwiek pierwszeństwa między wjazdem w ul. (...) a wjazdem w ul. (...). Dodatkowo należy podnieść, iż na rondzie obowiązujące oznakowanie pionowe i poziome (przed wjazdami) i poziome (przed każdym wjazdem z ronda) było prawidłowe i doskonale widoczne. Obwiniony zatem nie może się powoływać na fakt, iż rzadko jeździ po O. czy rzekomą zmianę

oznakowania na skrzyżowaniu. Kierując pojazdem ma obowiązek obserwacji drogi, zatem winien zauważać znaki drogowe i stosować się do nich.

Świadek I. S. (1) zeznała zgodnie z ustalonym stanem faktycznym, jedynie dodając swoje odczucia, które ze względu na dynamikę sytuacji oraz fakt iż była ona tylko pasażerem pojazdu, okazały się być błędne. Bezspornym jest, iż wbrew twierdzeniom świadka pojazd R. wjechał na rondo, gdy samochód V. (...) znajdował się około 18 a nie 2 metry przed nim, a kierujący nim podjął jedynie manewr hamowania bez zmiany kierunku ruchu, jak sugerowała świadek. Sąd co do zasadny, z powyższymi zastrzeżeniami, dał wiarę zeznaniom świadka, bowiem znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Świadkowie S. i M. L. (1) przedstawili inną wersję zdarzenia. Obaj zgodnie twierdzili, iż pojazd, którym poruszali się nie przekroczył linii warunkowego zatrzymania. Początkowo stanowczo twierdzili, iż R. od momentu dojechania do ronda do momentu zderzenia stał, zaś po otworzeniu im nagrania z monitoringu – S. L. (1) nie wykluczył, iż podjechał bliżej ronda, jednak nie przekraczając linii, zaś M. L. (1) twierdził, iż nie odczuł ruchu pojazdu. Sąd nie dał wiary zeznaniom wyżej wymienionych świadków albowiem pozostają one w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności nagraniem z monitoringu miejskiego oraz opinią biegłego. Sąd podzielił zeznani tych świadków jedynie w części dotyczącej kierunków ruchu pojazdów uczestniczących w zdarzeniu oraz zajmowanych przez nich pasów.

Sąd, wobec faktu, iż na podstawie nagrania z monitoringu miejskiego nie można było ustalić miejsca zderzenia pojazdów i ich wzajemnego kolizyjnego usytuowania, dopuścił dowód z opinii biegłego. Biegły D. M. na podstawie poklatkowej analizy nagrania, w oparciu o materiał dowodowy znajdujący się w aktach sprawy, a w szczególności zdjęcia pojazdów dokonał rekonstrukcji czasowo – przestrzennej zdarzenia. Na podstawie dokonanych badań, biegły ustalił, iż kierujący pojazdem R. rozpoczął manewr wjazdu na skrzyżowanie o ruchu okrężnym w momencie, gdy pojazd V. (...), poruszający się z prędkością około 41 km/h, znajdował się od niego w odległości około 18,2 m. Wjazd w tak małej odległości od samochodu osobowego, zmusił kierującego V. (...) do gwałtownego hamowania, manewru, który ze względu na zbyt małą odległość (droga hamowania w tych warunkach wynosiła około 21,8m) okazał się nieskuteczny. Kierujący R. wjechał na pas ruchu zajmowany przez obwinionego na odległość około 2,5 metra. Dodatkowo S. L. (3) nie zastosował się do znaku drogowego A – 7 obowiązującego go do zachowania szczególnej ostrożności oraz ustąpienia pierwszeństwa. W ocenie biegłego obwiniony T. G. (1) przyczynił się do zaistnienia zdarzenia bowiem nie zastosował się do znaków drogowych obowiązujących na przedmiotowym skrzyżowaniu o ruchu okrężnym.

Sąd dał wiarę opinii biegłego bowiem jest ona jasna, pełna i wyczerpująca. Biegły szczegółowo przeanalizował przekazane mu materiały i na ich podstawie ustalił przebieg zdarzenia. Swoje stanowisko obszernie i wyczerpująco uzasadnił.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu zarzut, jaki był stawiany obwinionemu przez oskarżyciela nie mógł się ostać. Główną przyczyną zdarzenia było nieustąpienie obwinionemu pierwszeństwa przez kierującego samochodem m – ki R.. S. L. (3), zasugerowany faktem, iż obwiniony poruszał się prawym pasem ruchu od strony ul (...), był przekonany, iż ten zjedzie ze skrzyżowania w ul (...), do czego obliigowały go znaki drogowe. Zaniechał dalszej obserwacji drogi i licząc, iż obwiniony zastosuje się do przepisów, rozpoczął manewr włączania się do ruchu. Wjechał na zajmowany przez obwinionego pas ruchu, w odległości, która nie pozwalała T. G. (1) na wykonanie skutecznego manewru obronnego.

W ocenie Sądu, bezspornym jest, iż zachowanie obwinionego również nie było prawidłowe. Nie zastosował się on do znaków: F -10 „kierunki na pasach ruchu”, znajdującego się przed wjazdem na skrzyżowanie oraz „P – 8F „strzałka kierunkowa do skręcania” znajdującego się przed wlotem w ul (...). Ja wynika z nagrania z monitoringu miejskiego miał możliwość i miejsce aby bez tamowania ruchu na rondzie zmienić pas ruchu na lewy, który pozwalał mu na jazdę w kierunku wlotu w ul (...). Oczywistym jest, iż gdyby obwiniony poruszał się prawidłowym - wewnętrznym pasem, nawet, gdyby kierujący pojazdem m – ki R. wjechał na prawy pas ruchu, nie doszłoby do zdarzenia, bowiem pojazd ten nie znalazłby się na torze ruchu obwinionego.

W tym stanie rzeczy, Sąd uznał obwinionego za winnego tego, że w dniu 05 sierpnia 2015r. o godz. 11:16 w O. na skrzyżowaniu o ruchu okrężnym (...) kierując samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do znaku F-10 „kierunki na pasach ruchu” i znaku drogowego poziomego P-8f „strzałka kierunkowa do skręcania”, czym współprzyczynił się do zderzenia z kierującym samochodem marki R. (...) o nr rej. (...), spowodowania uszkodzenia pojazdów oraz zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, tj. wykroczeń z art. 92§1 kw i art. 86§1 kw i za to z mocy wymienionych przepisów obwiniony został skazany i wymierzono mu karę jak w sentencji wyroku.

Wymierzając obwinionemu karę, Sąd miał na uwadze z jednej strony fakt, iż obwiniony jedynie współprzyczynił się do przedmiotowego zdarzenia drogowego, z drugiej zaś strony nie mógł nie uzależnić wysokości kary od uprzednich ukarań obwinionego za wykroczenia drogowe. Obwiniony jest wyjątkowo niepoprawnym kierowcą. Przed 5.08.2015r. był (...) karany za wykroczenia drogowe, w tym (...) za spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym (również dwa dni przed zdarzeniem będącym przedmiotem niniejszego postępowania) oraz (...) za niestosowanie się do znaków i sygnałów drogowych oraz znaków i sygnałów osób uprawnionych. Dodatkowo już po niniejszym zdarzeniu – (...) dni później spowodował zagrożenie w ruchu drogowym, za co został ukarany mandatem karnym, zaś 09 listopada ponownie został ukarany mandatem za inne naruszenie przepisów ruchu drogowego. (vide wydruk z (...) k. 44-45, notatka o ukaraniach k. 49)

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu kara wymierzona obwinionemu jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Tak ukształtowana wpłynie na obwinionego wychowawczo i zapobiegawczo oraz spełni swe zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Ze względu na trudną sytuację materialną, obwiniony został zwolniony o d kosztów postępowania i opłaty.